

Gece ve ay var. Dağda ilk defa bir çatışmaya tanık olacağım. Büyük bir sessizlik içinde gerçekleştirilen sızmanın ardından herkes yerini alıyor. Ve sessizlik, bir ateş topu eşliğinde B-7 roketinin tam karşımdaki mevziye çarpmasıyla yerini mahşere bırakıyor. Sonrası anlatılacak gibi değil. Binlerce mermi ay ışığında sönükleşen yıldızlara karışıyor. Bomba sesleri, sloganlar, çığlıklar, barut kokusu her tarafı sarıyor. Mermi sesleri içinde bazen doğkanın sesi hepsini bastırıyor. Gerillaların sloganlarına asker çığlıkları karışıyor. Onlarca mayın ve bomba patlıyor. Binlerce mermi. Ben arkasına saklandığım kayaya iyice yapışıp adres sormayan mermilerden ve bomba parçalarından korunmaya çalışıyorum. Sessizliğin yerini alan bu kıyamet gürültüsü nedendir bilmiyorum, bende bir huzur yaratıyor. O bekleyiş gerginliği, o ölüm sessizliği yerini sese bırakıyor. Sessizliğin ölümü egemen kılan boşuculuğunun yerini, yaşamın ifadesi olan hareket ve ses alıyor. Ses huzur veriyor. Çatışma bütün yoğunluğuyla devam ederken ben izliyorum. Arkasında gizlendiğim kaya çatışmaya en fazla 30-40 metre uzak. Kafamın üzerinden vızır vızır geçen mermiler, yanı başımda patlayan bombalar, sloganlar ve çığlıklar bir savaş, bir çatışma. Hiç bitmeyecekmiş gibi devam eden gürültü giderek azalıyor. Mermi sesleri artık sayılabiliyor. Bombalar tek tük patlıyor. Çatışma bitmemiş ama planlanan zaman sona eriyor. Birden bir ses, silah seslerini bastırmak istercesine karanlığı parçalıyor. Seste büyük bir coşku ve mutluluk var. Kelimeleri seçebiliyorum. Önce tanıdık bir ses, Halil, **“Stop! Stop! Stop!”** Sonra herkes

bulunduğu yerden aynı şeyi haykırıyor: **“Stop!”**

Gece ve ay var. Gerilla film çekiyor. Bir film setindeyim. Kûrê Jahro'nun dibinde Şoreş tepesinde bir grup gerilla film çekiyor. Bêrîtan'ın filmi. Tam filmlik bir film. Anlattığım sahne için bir doğka, dört BKC, yedi kalaşnikov, bir B-7, onlarca el yapımı mayın ve bomba harcanıyor. Hepsi gerçek. Gerilla filmi bir gerçek. Onlar film çekiyorlar. En gerçek filmleri çekiyorlar.

Ekipteki bir gerillanın deyimiyle, **“bu filmin filmi yapılsaydı, film-den daha fazla seyirci toplardı.**

Vallahi heval, dünyanın en filmlik filmlerini biz yapıyoruz. Film insanlarız.”

Yanımdaki, **“sendeki bu savaş tecrübesiyle gerçek bir çatışmaya girseydin, gerçekten filmlik olurdu, ama çizgi film”** diyor. Hepsi birden gülüyor. Dêrsim kamerasıyla kamera arkasını çekiyor. Sahne bitmiş ama herkes hala kamera karşısında olmanın heyecanı ile davranıyor. 17 kişilik film ekibinde sinema tecrübesi olanların sayısı üçü-beşi geçmiyor. Hepsi amatör; amatör oyuncu, profesyonel gerilla. Bazıları yılların komutanı. Onlarca çatışma içerisinde yüzlerce defa ölüm çemberinden geçenler var. Ama en çok

heyecanlandıkları anları kamera karşısında yaşadıklarını söylüyorlar gülerek.

Aklıma en son gelebilecek bir şey tanık oluyorum dağlarda. Bir film setindeki oyuncuların çoğunlukla esprilerle bezenmiş sohbetleri içinde kendimi onların deyimiyle *‘tam filmlik’* hissediyorum. Halil gerillayı ancak filmin anlatabileceğini tekrarlayıp duruyor. Tecrübeli gerillalar, **“vallahi heval Halil, biz eskiden beri birbirimize ‘sen filmsin’ derdik”** diyor. Bu gerilla tam bir film.

Şoreş tepesinde sanat

Gece ve ay var. Şoreş tepesinde, Kûrê Jahro'nun eteklerinde doğka mevziisinin etrafında oturmuş sanat, edebiyat, en çok da sinema üzerine sohbet ediyoruz. Gerillanın bugüne kadar yaptığı en idealli filmlerden biri olan Bêrîtan filminin ekibiyle sohbet ediyoruz. Sohbeti çekici kılan, yaptıkları işin ilginçliği kadar çevremizdeki görüntünün sohbetle uyumu...

Bir şehirlinin ya da ovalının ancak filmlerde görebileceği bir manzara çepeçevre kuşatmış bizi. Dağlar, derin vadiler, uzaklardan kıvrılıp gelen Zap suyu, gecenin içinde bir gerdanlık gibi tepeleri kuşatan karakolların projektörleri ve ay ve yıldızlar. Bütün bunların içinde koca doğka silahının çevresindeki mevzinin duvarlarına oturmuş, kucaklarında silahlarıyla gerilla silüetleri ve sohbetlerimizi kaydeden film kamerası. Genelde giyimine, kuşamına, temizliğine son yıllarda özen gösteren gerillaların film için giydikleri eski elbiseler içinde saçları, sakalları birbirine karışmış görüntüleri, gecenin içindeki dağlarla uyumlu bir görüntü...